

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K., za pol leta 13 K., za četr leta 6 K. 50 h., za eden mesec 2 K. 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K., za pol leta 12 K., za četr leta 6 K., za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K., za pol leta 11 K., za četr leta 5 K. 50 h., za eden mesec 1 K. 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h., če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h., če se dvakrat, in po 8 h., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolje frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljanje je v Knaflovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravljanje pa v pritličju. —

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Ricmanjsko cerkveno vprašanje.

XI.

Učeni grof Marenzi, referent bogoslužnega oddelka c. kr. namestništva v Trstu si v zadavi ženitve Jakoba Kureta ni znal pomagati iz zadrege.

Vsek c. kr. namestniški sluga bi bil dosledno in logično to prošnjo tako-le rešil: Mi, c. kr. primorska vlada, smo dne 6. dec. 1900 zbranim ricmanjskim gospodarjem na usta svojega c. kr. okr. glavarja g. Schaffen-hauerja izjavili, da so Ricmanjci pred vladom obrezverci — konfessions — in kot taki se imajo torej po avstrijskem zakonu v poslu rojstev, smrti in porok, zglašati pri c. kr. okr. glavarstvu v Kopru, kjer se bodo vrstile tudi civilne poroke. Cerkvena dispensa in cerkvene poroke nas pa nič ne brigajo!

Takopas orajši prepustili, naj sam ricmanjski kaplan reši to zadevo kakor ve in zna!

To zadevo je rešil glede dispense dr. Požar na način, da, ko je bil nekako v sredi junija poklican k bolnemu Jakobu Kuretu, da ga previdi, je istega na bolniški postelji poročil s Katarino H., ter o izvršenem činu sporočil naravnost ministrstvu na Dunaju.

Orožniki so o tej poroki takoj sporočili v Keper in Trst, a gospodje pri namestništvu so previdno molčali. O tej poroki je zvedel tudi pok. škof Sterk, čudil se po stopanju c. kr. namestništva ter se protinški osebi izjavil, da je to že višek nasilja in samovolje. V enakem slučaju bi bil tudi on tako storil, kakor dr. Požar!

Šele čez kakih 8 mesecev, to je meseca januvarja 1902, ko je c. kr. namestništvo razveljavilo izstop Ricmanjev iz katoliške cerkve latinskega obreda — kar bomo poznaje videli, je prišel župnik Jožef Zupan po Dolini govoriti, da je lansko leto poročil ricmanjski kaplan neki par brez dispense c. kr. namestništva, da bo moral zdaj plačati 400 K. glebe in povrh da pride še v luknjo.

Pripovedoval je obenem, da zahaja c. kr. okrajno glavarstvo v Kopru, da mora ricmanjski kaplan v 3 dneh poslati na okr. glavarstvo in **to izrecno potom dolinskega župnega urada** poročni list Jakoba Kureta in Katarine H.

Pravzaprav da je poslal še kaptulski vikar tržaški prošt Petronio na dr. Požarja neko pismo v latinskom jeziku, v katerem se temu žuga s strogimi kaznimiakone bo poslušal okrajnega glavarja v Kopru in njega župnika dolinskega, ki je pravi župnik Ricmanjev, katere je proglašila vlada **zopet** za latinske katoličanete jih podredila njegovijurisdikciji.

A nekoliko dni za tem je pa dolinski župnik Jožef Zupan zgrajše se pripovedoval nekemu prijatelju, da mu ni hotel ricmanjski kaplan poslati poročnega lista ter mu je odpisal, da Jakoba Kureta in Katarine H. katolikov latinskega obreda ni v Ricmanjih, a za katolike grškega obreda se pa nima on, župnik dolinski, nič brigati, ker niso isti pod njegovo jurisdikcijo in če hoče imeti okrajno glavarstvo tozadovni poročni list, naj se direktno obrne na ricmanjskega kaplana.

In tudi pismo gospoda

prošta ni nič izdal! je žalostno pristavil g. župnik.

In to je c. kr. okrajno glavarstvo tri mesece po tem dogodku tudi storilo ter dobio zaželeni uradni poročni list. A c. kr. namestništvo je ta poročnilist previdno vrglo od acta ter pustilo vso stvar pri miru. Bivši kaplan dr. Požar ni plačal globe niti prišel v zapor kakor je to želel g. župnik Jožef Zupan.

Omenjene prošnje za dispenso še **do danes** ni rešilo c. kr. namestništvo tržaško. Jakob Kuret je umrl že prve dni septembra 1901, a njegova vdova se je osem mesecev po njegovi smrti v drugič poročila.

Tako postopajo z nami na c. kr. namestništvu v Trstu, še pri ženitbah delajo ovire!

Vprašamo, je li vedel Njega Ekscelence, c. kr. namestnik primorski grof Geess, za to nečuveno in nekvalifikovano početje svojega referenta za bogocastje, grofa Marenzia?

Vojna na Daljnem Vztoku.

Admiral Togo zopet poroča! Razume se samo ob sebi, da je imel zopet srečo: zopet je potopil neko rusko oklopničin pogreznih na dno morja neko rusko torpedovko. To je vse čista in gola resnica, ki se je prigodila pred Port Arturjem v petek dne — 27. rožnika.

Dve ladji smo Rusom potopili, tako poroča admiral Togo in Togo je častivreden mož, ki ljubi resnico — hčerko božjo, in ni lažnik!

Samo čudno je, da je čakal veden, predno je proglašil urbi et orbi novo veselo vest, da je izginila v nenasitnih valovih portarturskih voda zopet ena ruska oklopničina — morda zadnja svoje vrste v Port Arthurju.

Brez dvoma so vodili admirala Toga pri tem, da je toli dolgo molčal o novem udarcu, ki ga je zadal ruskemu brodovju, zgolj človekoljubni nameni. Zdela se mu je najbrže, da bi se morda preveč razburilo rusko javno mnenje, ki se še sedaj ni prav potolažilo o onih udarcih, ki jih je zadal glasom svojega prejšnjega poročila ruskemu ladjevju pred Port Arturjem dne 23. rožnika. In Togo je mož, poln humanite in obzirnosti. Zato je molčal, ker so se mu ubogi Rusi smili, ker se je bal, da bi njihovi žive preveč ne trpeli, ako bi drahajale njegove nesrečo javljajoče veste k njim s tisto točnostjo, s katero so se vršili dogodki sami; kakor previdni zdravnik vlija pologoma in v presledkih krepljen lek v rane bolniku, tako hoča tudi admiral Togo počasi in v presledkih seznaniti rusko javnost z dogodki, ki se doigravajo dan za dnevom pred Port Arturjem, ki so pa vsi žalostni, skrajno tužni za Rusijo. Rusija bi kajpak nesreč, ki so jo zadele sedaj znova na morju, ne mogla prenašati mirno in boguvdano, ako bi se ji javile vse naenkrat, zato se je Togo odločil, da poroča o njih šele v dolgih presledkih.

So sicer ljudje, ki ne verjamejo, da bi vodili japonskega admirala tako čisti in plemeniti nameni, da najti je celo hudočni ljudi, ki verjamejo ruskim poročilom in proglašajo admirala Toga za notoričnega lažnika, ki ga nima para.

Pravijo, da so bila njegova poročila o pomorski bitki dne 23. rožnika pred Port Arturjem docela zlagana in da je tudi njegovo najnovješte poročilo, ki je došlo sicer za celi teden prekasno, prav tako izmišljeno, kakor prejšnje.

Zatrjuje se, da je Togo razposiljal najnovješti svoj komunikate, v katerem je zopet na potrežljivem papirju potopil toliko in toliko ruskih ladij, samo zvog tega, da bi paraleliziral vtič, ki ga je napravil na Japonskem zopet nepričakovani pohod vladivo-

stoške eskadre in njen smeli napad na Gensan.

In nemara utegne biti to tudi resnično!

Ako se Togo ni sramoval o dogodki dne 23. rožnika lagati, kar je neovržno dognano, se tudi to pot ne bo strašil isto storiti. A tudi, ako bi to pot govoril resnico, kot notoričen lažnjivec je izgubil pravico zahtevati, da se njegovim poročilom v bodoče verjame tako brezpogojo, kakor se je to godilo doslej.

Sicer pa nosi ta najnovejši komunikat že itak pečat neresnice na sebi in mu celo v Tokiju ne verjamajo, s čimer je pač dovolj označeno, kako malo veljave uživajo Togova poročila v njegovi lastni domovini!

Izpred Port Arturja.

Londonski listi priobčujejo poročila admirala Toga o japonskem napadu na rusko brodovje 27. rožnika. Ta napad so izvršile japonske torpedovke. Neka ruska stražna ladja, ki je imela dva jambora in tri dimnike, je bila zadeta od torpeda in se je potopila. Smatra se, da je bila to ladja, ali križarka 1. razreda, ali pa oklopničica. Razen tega so še Japoneci potopili neko rusko torpedno uničevalko.

Na japonski strani je padel baje en častnik, od navadnih vojakov pa jih je mrtvih 13, dva pa sta ranjena. Napad je izvršila dvanajsta torpedna flotila pod poveljstvom admirala Jameda. Ruski reflektorji so izdali prisotnost napadajočih japonskih torpedovk. Vkljub temu pa se je Japoncem posrečilo obklopliti stražečo rusko ladjo in jo napasti. Ko se je potopila, se je na njenem krovu prigodila še eksplozija in poginala velikanske možnosti v zrak.

Ruske torpedovke so Japonce ne-mudoma napadle in pričel se je boj. V luči reflektorjev so baje Japoneci zapazili, da se je na krovu nekeruske torpedne ladje prigodila eksplozija; torpedovka se je nagnila na stran in

LISTEK.

Dve blagi duši.

Humoreska. Spisal X.

(Dalej.)

Kakor tudi so kobacali in kobači oče Volek — vse zaman. Blato, gosto in globoko in težko kakor Vrček greh, to blato je držalo svojo žrtev in je ni izpustilo več.

Slednjič so očeta Volka zapustile moči, zgrudilo se je onemoglo telo, in samo glava je plavala nad vodo, velika in okrogla kakor lun, in dvoje trudnih oči se e upiralo žalostno v srečno sestro gori na visokem nebuh...

Zapustila je očeta Volka telesna moč, da, a ni jih zapustila duševna moč, moč jasnega uma, bistrih misli! Razpel je njih duh silna krila in posletel je iskat pomoči, rešitve...

Kako priti iz vode? Sklicati ljudi? O nikdar! Ves svet bi zvedel to potem in se krohotal... o, ta sramota bi bila očeta Volka gotova smrt! A kdo naj pride še čez most v tej pozni uru? Kresnica, nočni čuvaj? Dá, gotovo; toda Kresnica je čenča, da mu ga ni para, in bolje bi

bilo očetu Volku, da utonejo kot pada se puste od Kresnice izvleči iz vode! A kdo potem naj bo njih rešitelj? Pred očeta Volkova vprašajočim duševnim očesom zasine v podobi svetlega angelja — Vrček.

Dá, Vrček, njih dobrí prijatelji, bo njih blagi rešitelj! Pa kje je Vrček zdaj? Ali ne spi? Ho, Vrček ne gre spati nikoli pred jutrom; ne more spati ponoči, pravi; pri srnu je tako hudo in glava mu šumi, ne more spati... tam pri krčmarici Norši, mehkosrni vdovi, sedi potem cele dolge ure in ji toži svojo bol, ona pa ga tako razume in joka toliko debelih solz; često že je Vrček pravil to očetu Voiku. In nocoj, ko ga tare dvojna bridkost, ko se je tako hudo sprl s svojim najboljšim prijateljem, z njimi, očetom Volkom, nocoj da bi Vrček spal in ne tožil Norši, mehkosrni vdovi, svoje nesreča? O, kakor gotovo sede oče Volek tu spodaj v reki, sedi Vrček zdaj tam onkraj reke pri krčmarici Norši, in kakor gotovo stanuje on, Vrček, tokraj reke, tako gotovo pride nocoj čez most, pride vsak čas in potegne njih, očeta Volka, iz vode.

Trdná vera, da zagotovo pride

Vrček in jih potegne iz vode, je očeta Volka čisto potolažila, in sladak mir se je vselil v njih dušo. Pa tudi na telesu so se začeli počutiti oče Volek kaj dobro. Tako nekako prijetno se je sedejo v mehkm, gorkem blatu, voda, obdajajoča život do vrata, je tako blagodejno hladila, in glava se zibala na mirni gladini, tako lahko in svobodno... Prav prijetno so se počutili oče Volek pod mostom, na zunaj in na znotraj prijetno, in prav radi so čakali na Vrčka, saj Vrček pride gotovo.

Mirno in potrežljivo so sedeli oče Volek in čakali, vmes pa so za kratki čas šteli četrtninke, ki jih je naznajala ura v stolpu župne cerkve, gledali v luno in prisluškivali pokojnemu snivanju poletne noči... »Kako mirno vsi spijo!« so premišljevali, ogledujuč temne zidove hiš ob vodi, za katerimi so vriči članovi občine Krasnješko sanjali rdečestevilke. »Ko bi vedeli, kaj se godi z njihovim poglavarjem! Poskočili bi iz spanja in vsi bi prihiteli pomagati, rešiti, pomilovati...« Nato pa je zletel duh očeta Volka nad belo, dragostelj.

»O Polonica, moja miljena ženka!«

so zdihnili globoko. »Ko bi ti vedela, kako bi ti pritekla sem, vsa v strahu in polna ljubezni!« In ginjeni so gledali oče Volek v duhu, kako Polonica, njih miljena ženka, ki je bila tako debela, da gibati ni mogla in sta jo moral dve dekli prekladati s postelje na zofo, pa z zofo na postelj (drugam se sploh premaknila ni), so gledali oče Volek v duhu, kako ta njih miljena Polonica priteče na most, vsa v strahu in polna ljubezni.

Ko so čakali oče Volek, sedeč tako v vodi, na Vrčka že celo uro, jim je postal počasi dolgčas. Zato so se zabavali s tem, da so jemali vodo v usta in jo brizgali v zrak. Lepo je bilo gledati to, lesketali so v mesečini vodni curki kakor zlato Urhovo vince!

Slednjič pa se je začelo dremati očetu Volklu tam v mehki, hladnotoplji njihovi zibelki.

»Kako čudovito se dá dremati tako v vodi,« so razmišljevali pri tem. »Spiš in čuješ obenem; zaspis tako in glava ti leže dol, leže dol in hop, ti potone nos v vodo, vzame ti sapo pa se zbudis zopet... Čudovito je to fino!« Tako čudovito obenem dremati

joči in čuješ pa so zaslišali oče Volek zdajci korake proti mostu in znamen glas — bil je Vrček. Veseli so posluhnili, a hkrati so zatrepetali. Nekdo je bil z Vrčkom!

»Joj, kaj bo pa zdaj!« so zajavili oče Volek, in mrz jim je šel skoz ude. »Če ga pokličem, bo slišal še oni — izgubljen sem, ojoj!«

Zdaj je zabobneno po mostu od težkih, počasnih korakov in slišati je bilo Vrčka, kako je dejal: »Boš videl, Piščalka, boš videl.«

»Aleluja!« je zaukalo srce očeta Volkla v novem veselju, ko so čuli ime Piščalka.

Piščalka je bil organist občine Krasnješko in je bil zaljubljen v Noršo, mehkosrno vdovo in krčmarico; presedal je že celih pet let vseči v njeni krčmi, a ni še povedal svoji izvoljenki vsega vkljup dveh besed. — Piščalka torej je šel tu z Vrčkom čez most, a zakaj so oče Volek ukali zato alelujo? Ker je bil Piščalka gluhi kakor kamen!

»Ta ne bo slišal, če zakličem! Naprej pojde, Vrček pa ostane in vse pojde gladko,« so takoj z ostrom umom preračunili oče Volek in čakali na pravi trenutek, da zakličejo.

se potopila. Velika stražna ladja se je potopila ob Zlati gori. V Tokiju ne morejo razumeti, čemu se je to poročilo tako zakasnilo, in Japonci sami že dvomijo o njegovi verodostojnosti.

Istočasno pa se tudi poroča iz Londona, da se nahajajo v portarturškem pristanišču štiri oklopnice in več topničark, dočim dve oklopni, 5 križark in več torpedovk križari v vodovju pred Port Arturjem.

Ako bi bilo Togovo poročilo — sicer je sploh dvomljivo, da bi izviralo od njega — resnično, bi morali Rusi sedaj samo še imeti ali 5 oklopnic, ali pa samo še 4 križarke, kar je pa v popolnem nasprotju z najnovnejšo gori priobčeno vestjo iz Londona, da šteje portarturška eskadra še vedno 6 oklopnic, 5 križark in večje število torpedovk.

Iz Činua se preko Londona poroča, da je bila 26. in 27. rožnika velika bitka na suhem pred Port Arturjem. Zjutraj dne 28. rožnika so Japonci zasedli gorske vrhove, oddaljene od trdnjave samo še 16 km. Boja ste se v prvi vrsti udeležili prva divizija, ki je imela pri Našavu tolike izgube, in enajsta divizija, ki je pravkar dospela z Japonskega. Število japonskih izgub še ni znano. Rusi so baje hudo trpeli. Ubežniki, ki so v petek zapustili Port Artur, pripovedujejo, da se je v mesto vrnilo več sto ranjencev. Divizije, ki napadajo Port Artur, štejejo skupaj 40.000 mož. Japonci stote sedaj južnozapadno od Daljnega.

Poročilo generala Saharova.

General Saharov poroča generalnemu štabu v Petrograd z dne 2. t. m.: Sovražnik nič več ne prodira iz Sjunečena. Japanske predstave, ki so bile v Siadiavu, so kozaki pregnali iz njihovih pozicij in jih prisilili, da so se umaknile na jug. Eden kozak je bil ranjen.

30. junija so Japonci zasedli Pinčau. Isteča dne se je princ Kara-gjorgjevič odpravil z dvema stotnjama na rekonosciranje iz Siandava proti Kanci in je dva kilometra južno od Bičdakova zadel na japonske predstave. Po ljutem boju pri Siakhotanu so se Japonci z veliko hitrostjo umaknili proti Kanci. Na cesti pri Siandiaou smo našli na mestih, kjer so bili preje utaborjeni Japonci, veliko množico krvavega perila in sledove disenterije, ki je, kakor se kaže, zelo razširjena v japonski armadi.

V boju dne 27. rožnika je sovražnik izgubil dva topa in en municipalni voz, katerega so naše bombe popolnoma uničile. 2. t. m. ni v našem okolišu na cesti od Dalinskega prelaza proti Sumučenu nikjer deževalo. Dve japonski kompaniji stojita na gorskem prehodu južno od Siakušana.

Med japonsko armado, ki operira pri Kuantiansianu, se nahaja, kakor smo opazili, več korejskih vojakov.

Rusi v ofenzivi.

»Birševija Vjedomost« so dobile iz Liaojanga tole brzojavno poročilo: Do sedaj so Japonci vedno napredovali, Rusi pa so se umikali. Sedaj se pa je položaj spremeni. Ruska armada je na celi črti stopila v ofenzivo in prodira energično in uspešno proti sovražnim pozicijam. Japonci so se mnogo zanašali na svojo ofenzivo na cesti iz Fengwančenga proti Liaojangu; v rokah so imeli oba gorska prelaza Modulin in Fenšulin, kar je bilo vrlo ugodno zanje. Sedaj sta ta prelaza že v rokah poveljniku levega krila mandžurske armade, grofu Kellerju. Tudi Dalinski gorski prelaz so zopet Rusi zasedli. 29. rožnik je bil za Ruse hud, a nad vse četen dan. Na potu iz Dačičava v Siuan se je boril general Miščenko proti močnemu japonskemu voju. Svoje kozake je sprva mirno koncentriral, nato pa jim ukazal, da napadejo sovražne pozicije. Ena cela japonska brigada je bila popolnoma uničena. Miščenko prodrla sedaj naprej v smeri Kajčov Sanjučeng in Japonci se povsodi umišljajo pred njim.

Sedaj ni več nobene tajnosti, da se je položaj na bojišču korenito spremenil. Dosedaj je ofenzivno nastopal general Kuroki, sedaj pa je prešla inicijativa vojnih operacij na generala Kuropatkina. Temu nasproti pa se poroča iz Londona, da se dve japonski diviziji pod generalom Kurokijem nahajata samo še 30 vrst od Liaočanga. Ti diviziji imata 20.000 mož in ste prekoračili gorski prelaz Motien, ne da bi našli kakega odpora, ker se je pred njima umaknil general Keller s svojo armado.

Velika bitka na suhem?

Iz Petrograda se poroča, da je takaj došla vest, da sta sovražni armadi že trčili druga ob drugo. Bitka je bila nad vse ljuta in kravata. Kuropatkin je na celi črti zmagal japonsko armado, kateri je poveljeval general Kuroki. Japonske izgube so strahovite. Na ruski strani je padlo 17.000 mož.

Vladivostoško brodovje na pohodu.

Vladivostoška eskadra je zopet srečno ušla admiralu Kamimuri. V petek zvečer je križarila med otokoma Cušima in Okošima. Admiral Kamimura se je takoj odpravil na lovnanjo in napel vse moči, da bi se ji približal. Ruske križarke so s polnim parom plule proti severovzhodu. Ko se je stemnilo, je Kamimura ukazal torpedovkom, da morajo na vsak način poskusiti priti v obližje ruskih ladij. Ta res se jim je posrečilo Ruse dohititi na 5000 metrov. V istem hipu so se ruske križarke ustavile, združile vse svoje projektorje na napadalce in jele strahovito streljati na japonske torpedovke. Nato so luči na ruskih ladjah mahoma ugasnile in brodovje je brez sledu izginilo v noči in meglu.

Kakor se poroča, so se ruske ladje že vrnili v Vladivostok.

Bajka!

Po poročilih iz Tokija je Rusija s posredovanjem Francije ponudila Japonski izročitev Port Arturia z ladjami in orožjem vred pod pogojem, da sme ruska posadka prosto oditi.

Japonske fantazije in pobožne želje!

Deželni zbori.

Dunaj, 4. julija. Iz dobro poučenih krogov se zanika vest, da se meseča septembra sklicejo vsi deželni zbori. Sklicejo se marveč letisti deželni zbori, pri katerih je zagotovljeno mirno zasedanje. Med takimi pa niso kranjski, češki, tirolski in bukovinski.

Ogrsko-hrvaški državni zbor.

Budapešta, 4. julija. Danšnja seja je bila zelo zanimiva. Prvi je govoril posl. S z a t h m a r y tudi o ogrskih narodnostih ter je trdil, da so nemadjarske narodnosti na Ogrskem čimdalje bolj sovražne Ogrski in država izgubila vsled slabotnega nastopanja vlade vsakršni ugled pri teh narodnostih. — Rumunski poslanec Avrelij Vlad je razajaran zaklical: »To ni res; mi nismo sovražniki Ogrske!« Nastal je vihar. Posl. N e s s i je zaklical: »Komur hiša gori, ta kriči! — Posl. Vlad: »Moja ne gori, temuč vaša! Bomo videli, kaj boste pri volitvah zopet vse obetali rumunskim volilcem!« — Posl. Olaj je ves besen skočil pokoncu ter kričal: »To je sleparstvo! Vlah, poberi se ven! Kdor tukaj tako govoriti, nima prostora v ogrskem parlamentu!« Predsednik je karal take izraze toda Olaj je nadalje vpil: »Ven ž njim!« — Posl. Vlad: »Mene so poslali sem moji volilci in ostanem na svojem mestu!«

Potem ko se je ta vihar nekoliko polegel, je dobil besedo novoizvoljeni baron Deziderij Banffy. Dotaknil se je najprej izvajanj posl. Vlad ter izjavil, da more ogrska narodna država le tedaj biti močna, ako je na vse strani neodvisna in samostojna. Politika, ki jo uganjajo narodnosti, je šovinistična, ogrski državi nevarna. V Evropi imajo le narodnostne države pravico do obstoja, in mi ne moremo na ljubo

drugojezičnih ogrskih državljanov opustiti svojega stremiljenja po ustavnitvi ogrske narodne države.« Nadalje je reklo, da hoče pravice nemadjarskih državljanov v najobsežnejši meri spoštovati ter priznava, da so na cerkvenem polju in v dočenih mejah (?) tudi v šolah upravičeni rabiti svoj jezik. V ostalem pa je na Ogrskem le tista narodnostna politika dobra in prava, ki je s svojim krepkim šovinizmom sposobna, zagotoviti bodočnost narodnostni samostojni Ogrski. Gleda proračuna jo izjavil, da ga ne odobri, ker nima zaupanja v sedanjo vlado. — Potem se je Banffy bavil s Hrvško.

Pripovedoval je, kako je kot ministrski predsednik spremjal kralja v Zagreb. Sprejem je bil res navdušen, toda ogrske zastave si zaman iskal, in kjer so jo izobesili, so jo morali varovati vojaki. Povsod pa je bilo videti črno-rumene zastave. Tudi ni prebivalstvo nikjer pozdravljalo vladarja kot ogrskega kralja, temuč povsod so se slišali klici: »Živio hravški kralj!« Hrvškega kralja pa n. Ko je bila potem ogrska zastava začigana, sem uvidel, da tam ni vse v redu. Proučeval sem vsled tega hrvaške napake. Svoje skušnje in skrbi sem predložil potem kralju v obliki spomenice, da bi se pri ugodni priliki hrvaške razmere uredile. Ban grof Khuen-Hedervary, ki je vedno postopal pravilno in patriotično, je bil od leta 1895.—97. bolehen. Takrat je mislil Banffy na njegovega naslednika. Pripravil je že vse potrebno, da dobi ban pred odhodom na Hrvško na tančno predpisano potnico, zakaj Hrvška ni nič drugega, kakor zvezz osmih ogrskih komitatov, ki so le v gotovem oziru avtonomni. Vedno je bila velika napaka, ker se je govorilo o Hrvški kakor o kaki samostojni državi. Opozoril je tudi hrvaške poslance, da so upravičeni v parlamentu le pri gotovih čisto hrvaških zadevah se posluževati hrvaščine. Danes so razmere tako slabe, da Madjare na Hrvškem jedva trpijo. Banffy se ne more spominjati, da bi bil prigovarjal vladarju, naj prili bana Khuen-a Hedervaryja k odstopu. Informiral je pač vladarja, kaj je treba učiniti, da se preprečijo slabe razmere na Hrvškem. Razmere pa so danes še vedno tako slabe kot so bile poprej. Pri hrvaški vladismejo se detile takim možje, ki trdno drže z Ogrsko. Ker je za časa svojega ministrovanja dobival iz Hrvške uradne spise, kjer se je čital enkrat celo o »hrvaškem kralju« (kakšno hudo delstvo!), drugje o »ogrsko-hrvaškem državljanstvu«, zapovedal je banu in ministru Josipoviću, da sta mu o vsakem zakonu poslala madjarski prevod v kontrole. — Na ta način je razkrival Banffy še nadalje svoje zlobne naklepne proti Hrvški; konča njegovega govora pa še nimamo.

Dogodki na Balkanu.

Belgrad, 4. julija. Kronanje kralja Petra se vrši 27. septembra v Círi. Tozadevne ljudske slavnosti se prično že 24. septembra.

Cetinje, 4. julija. Novovimenovani grški diplomatični zastopnik Antonopoulos se je predstavil včeraj knezu Nikoli. Pri tem so se govorile navdušene nazdravice.

Carigrad, 4. julija. Armenki odbori so poslali tukajšnjim poslanikom grozilna pisma, naj preprečijo nadaljnje klanje Armentcev, ker je sicer tudi v Carigradu pričakovati žalostnih dogodkov.

London, 4. julija. Severnoameriški državni tajnik Hay je dobil iz Makedonije peticijo, ki jo je podpisalo več tisoč kristjanov, ki prosijo, naj Zedinjene države brž posežejo vmes, ker se je sicer bat, da v nekaterih viljetih v kratkem času popolnoma zatroj kristjanski živelj.

Zblizevanje med Vatikanom in Kvirinalom.

Rim, 4. julija. Od leta 1870 še ni noben kardinal prestolil praga v

kak državni zavod. Včeraj pa je kardinalni vikar Respighi oficijalno obiskal vojaško bolnišnico v Rimu, kar je zbudilo veliko začudenje. Ta slučaj zopet kaže, da hoče papež za vsako ceno ohraniti z Italijo natoma modus vivendi.

Naslednik Bobrikova.

Petrograd, 4. julija. Ruski vlad delata veliko preglavico izbiranje primernega naslednika generalu Bobrikovu za vrhovnega guvernerja veliki kneževini Finski. V pošte pride v prvi vrsti dosedanji vrhovni guverner v Harkovu general Oboleski, ki je baje že tudi imenovan.

Dopisi.

Iz Radovljice. V sredo, dne 29. junija je priredil tržički »Sokol« pešizlet z javno telovadbo v Radovljico. Ob 1. uri popoldne je dospel vrli tržički »Sokol« v mesto ter so ga pozdravljali meščani z »živio in »Na zdare«-klici. V gostilni pri Hudoverniku so imeli četrte ure odmor, a začudili so se, da jih je že čakala meščanska godba ter jih spremila na slavnostni prostor v gostilno »pri Michelnu«. Pred to gostilno je čakal čislani radovljški zabavni klub, na čelu mu predsednik dr. Janko Vilfan, deputacija požarnice brambe in predsednik kmetijske družnice ter jih nazdravili z »Na zdare«-klici, dražestna gospica Bedriška Kalmusova je pripenjala došlim Sokolom krasne šopke na prsi. Med premorom je svirala marljivo meščanska godba. Tudi radovljški pevci so zapeli nekaj krasnih slovenskih pesmic; ob 3. uri pozdravila jih je deputacija gorenjskega »Sokola«, na čelu g. Egon Sajovic. Ob 4. uri se je pričela javna telovadba. Nastopilo je 11 telovadcev. Izvajale so se proste vaje za vesokolski zlet v Ljubljani, vse prav prečizno, vaje na drogu, vaje na bradij; skok na daljavo in višino, skupina na bradij. Čuditi se je bilo, da se je zamogel »Sokol« v tako kratkem času takoj izriti. Posebno so nam ugaiale redovne vaje, kajti vsak je reklo, da se skoro ni možno tako izriti. Videti je bilo, da je bilo občinstvo jako zadovoljno s telovadbo, kajti ploskanja ni bilo ne konca ne kraja. Po telovadbi nazdravil je predsednik dr. Janko Vilfan bratom »Sokolu« ter poudarjal sokolsko idejo, in povedal, kako je bilo na prvem vseslovenskem sokolskem zletu v Ljubljani. Takrat niso priprustili, da bi bil ljubljanski mestni zastop, na čelu mu župan, pozdravil slovenske »Sokole« v Ljubljani, niti so pustili, da bi se osnovala vseslovenska Sokolska zveza v Ljubljani. Deželna vlada pa je spletlo pregovoredala zvezo. A poglejmo danes! Na naših slovenskih gorenjskih krajinah že v Kranju in v Tržiču, so se osnovala sokolska društva, čeravno so Nemci proglašili na Dunaju, da je Tržič nemški, a vendar je dobil dosedaj najmlajši »Sokol« v Tržiču moč, da se je osnoval »Sokol« in da je razprostrl svoje mlade peruti. Ako bi bilo kdaj toliko sokolskih društev, kakor je požarnih bramb, takrat se bode slovenski narod prosto gibal. Nato je napil gospodarčni tržički Sokola. Zahvalil se je v imenu tržičkega Sokola na čelnik brat g. Ažman, ki je poudarjal, koliko truda je stal, da se je osnoval »Sokol« v Tržiču in kako težavno našlo so imeli ustanovitelji tega društva. Marsikateri je moral tudi kako grenko preslišati, ali vdali se niso in res 13. decembra 1903 osnovili »Sokol« s sedežem v Tržiču. Nato je napil načelnik brat Ažman, predsednik zvezne države, ki je zahteval, da se moral posloviti od vseh meščanov Radovljice, a v spominu bode ostali vsakemu ta narodni praznik v Radovljici. Ob 7. uri poslovil se je tržički »Sokol« od čislanega zabavnega kluba in milih gostov. Še enkrat je načelnik izrekel najsrdečnejšo zahvalo za tako krasni sprejem, nato so zapeli Sokoli »Hej Slovan!« in zgodbo na čelu šli po mestu na kolodvor. Ljudstva se je kar trlo in povsod so pozdravljali mladega Sokola v »živio in »Na zdare«-klici. Vrla meščanska godba je svirala jako marljivo in res izborno. Pri odhodu se je slišalo iz vseh strani veselo svidjenje zopet v Radovljici, »Na zdare«, »živio«. Bil je to res pravi narodni praznik za Sokole in pa tudi za radovljške meščane. Splošna želja je bila, da nas »Sokol« v kratkem zopet počasti.

Z deželi. Na Kranjskem je, žalibog, še veliko šolskih poslopij, v kajih se šopirajo mogočni fajmoštri, kaplani in mežnarji, učitelj mora biti pa zadovoljen z zadnjo še tako smrdljivo luknjo. Če se poganja za svoje pravice,

nakoplje si sovrašta do vrh glave, na višjem mestu ga pa denuncirajo in slike k pravega vranga. Tako je tudi v St. Lovrencu na Dolenjskem. Poslopje velikansko, znotraj pa razkosano kakor kaka starca »gmajna«, da najdeš v vsakem kmetu druzega gospodarja. V pričilju ima učitelj dve sobi, eno manjšo in eno večjo luknjo, na nasprotni strani se ti pa odpre prostorna dvorana, bogato založena žitница šentlorenškega fajmoštra. Ljudje pripovedujejo, da je služila ta kašča nekoč celo za skedenj in če je učitelju došlo na ulo rotoranje starega »pajtelna«, da moral to potprežljivo prenašati. Enaka velikočna potvica je tudi v prvem nadstropju. Polovica prostora je odmenjena za šolsko sobo, drugo polovico pa zavzema krasno kaplanovo stanovanje. Prejšnji g. župnik je odstopil učitelju milostno nekaj kapljance za shrambo živil in drugih stvari, letos se je moral pa na strogo komando farnega upravitelja v 24 urah umakniti v podstrešne prostore. Kapljance stoji torej prazna, (mesto je namreč redkodaj zasedeno) je zaklenjena liki grajskih klet, pod streho pa miši živila klestijo. Kaj poreč k temu višja oblast? Pozivljamo odločilno faktorje, da naredi enkrat konec tem barbarskim razmeram, da se ne bo porivalo učitelja s kota v kot, prav kakor bodeči jež uboga lisico. Razširjenje šole je pred pragom. Tu je faranon dvoje na razpolago: »Porabite vse prostore za šolske namene, ako ne, zidajte novo šolo.«

Slovenski akademiki in abiturientje!

Začetkom dvanajstega leta svojega obstoja vabi slov. akad. ferialno društvo »Sava« Vas, slov

slov. akademika in abiturijenta budi ponos, biti član „Ferialne Save“.

Natančnejša pojasnila daje odbor v društveni sobi v „Narodnem domu“. Savanskim pozdravom!

Za odbor:

Fran Kandare, pravnik
t. č. predsednik.

Alojzij Lavš, pravnik
t. č. tajnik.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 5. julija

Smrad iz pekla

Pij imenoval take farje, kakršni so pri nas zbrani okrog »Slovenca«, in reči se mora, da jih je s tem imenovanjem izvrstno pogodil. Treba je n. pr. čitati le podla ščuvanja, ki jih je povodom takozvanega mladeniškega sheda na Brezjah nabluval škofov list. Sam smrad iz pekla ti veje iz »Slovenca«. Ostudnosti, ki so jih nabluvali »Slovenčevi« popre, pa kažejo vendar le eno: da trepečejo strahu pred slovensko napredno stranko. Vse to farško psovanje in sumničenje, to pavšalno natolevanje in obrekovanje ima namen, zadrževati prodiranje narodnih in naprednih idej. Čim bolj spoznavata narod klerikalno hinavstvo in klerikalno koristolovstvo, čim širji krogi uvidevajo, da jih klerikalci samo varajo, da bi jih mogli odirati, da je ves klerikalizem smrad iz pekla, toliko bolj skušajo klerikalci narod prikleniti nase. Resnično je: »En sovražnik je notri v srcu slovenskega naroda, kakor črv, ki gloje v sočnem sadju, da ga pokonča s farško požrešnostjo. Ta notranji sovražnik je klerikalizem, ki razširja krivo vero, seje dvom in nezupanje v slovenska srca, trga njih edinost in zastruplja ljudstvo z grdo nenavnostjo. (Svinjarska Liguorijeva morala — svinjarstva v Marijinih družbah — kaplan, ki okrade in poskuša zastuprili svojega župnika — detomori po favovžih — Babino polje itd. itd. itd.) Klerikalci so naši izdajalci (Šusteršič in »Fremdes Gebiete—Ljutomer—Celje — Šoštanj itd.) združeni z zunanjimi sovražniki. (Koroška organizacija — »Slovenec« in škofovi Nagl, Kahn in Flapp) od njih bogato plačani (letos so dobili 13 000 K.) da slabe slovenske vrste. Oholo se povzdigujejo nad ljudstvo (vsak smrki kaplan pravi, da je več kot Mati božja!) ga izkoričajo (škofovi zavodi, maše in ocenaši, izganjanje hudiča, misijoni, Petrov novčič, zamorčki, lurska voda, konsumi itd. itd. itd.) in zaničujejo (vsak nezreli kaplan pravi, da je od Boga postavljen za voditelja naroda, si pusti od svoje matere neumite svoje kremlje poljubovati in trdi, da kmet in meščan nima toliko pameti, da bi sam misil, zato mora tako delati, kakor mu duhovnik ukazuje) ter hočejo biti nazadnje bogato plačani za svoje izdajstvo. Okolo nas je vse polno sovražnikov, ki preže na našo posest, ki nas hočejo pregnati z naše lepe zemlje. — Ta karakterizacija klerikalizma obsega z malimi izprenembami (namesto liberalizem — klerikalizem) besedilo »slavnostnega članka«, ki ga je priobčilo glasilo ljubljanskega škofa romanju na Brezje. A med tem, ko je »Slovenec« le splošno govoril, brez dokazil, smo mi v oklepajh navedli nepobitna fakta, ki dokazujejo, da je klerikalizem res tak, kakor je napisan, da je res pravi smrad iz pekla.

Drobčinice z Jesenic.

»Slovenec« vpije: »na dan s katoliškimi časopisi«. To je pač nepotrebna agitacija. Na Jesenicah vsaj ima že vsaka stará baba na dan en groš preveč, da si kupi umazano škofovovo cunjo in se ženjo zabava v času, ko se mož v tovarni trudi in peha, da babo in otroke preživi. Nasledniku g. Ahčinke, g. Balohu, želimo, da pri prodaji »Slovenca« kmalu obogati ker je itak revež. Na srečo niso ljudje povsod tako neumni, da bi hoteli kupovati časopise lenih duhovnikov. — »Nemško delavsko dru-

štvo na Savi« se je začelo snovati. Na čelu stoji gosp. R. Pflaum. Pristopiti utegne kakih 200 do 300 delavev. Imelo bo samo nameen »Proč od Rima.« Dober tek, g. fajmošter Zabukovec! — »Strokovno društvo«, ki je komandirajo ničla Glavič, Peter Rozman in župnika Zabukovec in Košir, bode imelo nameen, omogočati solidarno nastopanje delavev proti delodajalem in nabirati denar za štrajk. — Zuanega apostela Petra Rozmanina in fajmoštra Zabukovca boli čez vse — »Slovenski Narod«. Peter le počasi — drugače pride zopet kak članek »V rožebah«. — Radovedni smo, kaj storita Rozman in Zabukovec proti novemu pročodrinskemu društvu. Morda jima bo sedaj naše slovensko napredno društvo bolj ugajalo.

Fran Ravnhar †. Po dolgi in težki bolezni je umrl včeraj popoldne v starosti 71 let hišni posestnik in vpojeni deželnki knjigovodja, gosp. Fran Ravnhar. Z njim je zopet legal v temelju eden tistih mož, ki so sodelovali pri preporodu slovenskega naroda. Pokojnik je zlasti deloval na polju družabne in društvene organizacije, pri »Dramatičnem društvu«, pri »Sokolu«, kateremu je bil dlje časa staresta in pri »Glasbeni Matici«, za katero si je kot predsednik pridelal mnogo zasluga. Sploh je bil pokojnik znadajan narodnjak in je vžival občne simpatije. Bodi mu ohranjen prazen spomin!

Vodstvo finančne direkcije je začasno prevzel — ker je šel finančni ravnatelj dvorni svetnik g. Lubec za več tednov na dočust — višji finančni svetnik g. J. Dobida.

Umrl je na Vrhniku posestnik g. Feleks Jelovšek, v Kozjem pa bivši odvetnik g. dr. Fran Rausch.

Pri ljudski veselici ob vsesokolskem izletu bude na veseliskem prostoru za čas veselice poštna eksponitura, tako da hoče razglednice neposredno oddajati. Veseliški odbor poskrbi za poštno eksponituro, ki jo je na prešnjo odbora poštno ravateljstvo takoj dovelilo z vso pripravljenostjo, poseben pa viljan.

C. kr. kmetijske družbe kranjske občni zbor bo dne 14. julija ob pol 9. dopoldne v dvorani »Mestnega doma« v Ljubljani. Na dnevnem redu je tudi volitev pred sednika in štirih odbornikov.

Slovenski abiturijentje ljubljanske realke prirede v areni »Narodnega doma« jutri, dne 6. t. m. ob 8. uri zvečer na korist šolski družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani zabavni večer s plesom. Spored: 1.) Viktor Parma: »Skoz vas«, koračna. 2.) Nagovor. 3. Ivan pl. Zaje: Fantazija iz opere »Nikola Šubić-Zrinški«. 4. Dr. Anton Dvořák: »Slovenski plesi št. 8.« 5. Ferd. Lev. Tuma: »Novi ljudje«. Izvirna dramatična skica v treh delih. 6. Šubert: »Potpourri po slovenskih pesmi«. 7. Viktor Parma: »Poždrav Gorenjski«, valček. 8. Komični prizori. 9. Ples. Plesni red je dobiti 1. večer pri abiturientih. Koncertne točke prizvajata orkesteri slav. »Ljubljanske društvene godbe« pod osebnim vodstvom gospoda kapelnika. Vstopnina 1 K, za dajake 60 h.

Peško društvo, Ljubljana je imelo v nedeljo 3. t. m. svojo vrtno veselicu na Koslerjevem vrtu s sodelovanjem vojaške godbe. Zabava je bila prijetna in polo se je zelo dobro, posebno je ugajal zbor »Hrvatska davorija«, katera se je pela z orkestrom, končno so se še še zeli zbori »Morec in »Slovenec in Hrvat«. Šaljive pošte in metanja krijevali so se zelo udeleževali, pretvečer se je pa pričelo plesati in so se vrtili veseli pari do poznega večera. Vstopnic je bilo nad 400 priljubljenih, vendar se je bilo nadejati večjega obiska, kar je vsekakor provzročilo to, da je začelo ravno pred začetkom veselice deževje. No, navzlic temu je bilo razpoloženje občinstva izvrstno in je gotovo tudi društvo v moralnem kot materialnem oziru zadovoljno.

Ciril-Metodov kres na Golovcu, ki se je moral radi včerajnega neugodnega vremena preložiti, se bo začel danes zvečer ob 9. uri.

Vegov kipec. Trgovec s papirjem I. Bahovec v Ljubljani je izdal jako ličen kipec barona Vege. Kipec je narejen po Zajdovem modelu. Cena 4 K.

Petindvajsetletnico svojega službovanja bude praznovan davni eksekutor gospod Fr. Grill v Legatcu dne 13. t. m. v ožjem prijatejškem krogu.

Šolska izvestja. I d. ř. g. i. m. n. a. z. i. o. je obiskovalo ob koncu pretečenega šolskega leta 539 džakov. Izmed teh jih je bilo 164 iz Ljubljane, 297 iz ostale Kranjske, 31 iz Štajerske, 19 iz Primorske, 20 iz ostalih tostranskih dežel, 4 iz dežel ogrske krone in 4 iz inozemstva. Po narodnosti je bilo 435 Slovencev, 103 Nemci in 1 Italijan; 536 jih je bilo katoličanov, 1 protestant in 1 žid. Prvi red z odliko je dobilo 79 džakov, I. red sploh 355, II. red 38 III. red 8 53 se je dovolil po navljalni izpit. Šolnine se je plačalo 12 800 K. Štipendije je uživalo 70 džakov v znesku 13 592 K.

Izlet, Slovenskega planinskega društva v Pekel.

Kakor napovedano, izletelo je »Slovenske društvo« na dan sv. Petra in Pavla v »Pekel« pri Borovnici. Na tem izletu se je zopet pokazalo, kako priljubljeno je planinsko društvo. Okoli sto ljubljanskih članov in prijateljev planinstva se je zbral, istim se je pridružilo v Borovnici častno število Vrhničanov. Prijava Borovnica je bila vsa okinčana z mlaji in zastavami, in mlađi in starji je privrelo k sprejemu na kolodvor. Gospod nadučitelj Pirč je v imenu občinskega odbora borovničkega pozdravil društveno zastopstvo in izletnike ter poudarjal važnost otvoritve Pekla. Gospod dr. Fran Tomišek, kot načelničkov namestnik, se je v imenu društva zahvalil za laskavi in sijajni sprejem kateri je svedočil, da ima planinsko društvo zaslomo v narodu in da se njegovo delovanje odbruje. Nato smo potovali preko Borovnice in Ohonice po mični ozki dolinici proti eno uro oddaljenemu Peklu, kamor smo dospeli ob treh popoldne. Tudi tam so nas pozdravljale narodne trobojnice, posebno ponosno se je dvigala ona, katera so bili postavili Borovničani na visokem, silno strmem in težko pristopnem »hudičevem zobu«. Ogledali smo si nove naprave planinskega društva, to je zložno pot, ki je napravljena od konca doline na desni strani nad jarkom do stene, preko katera pada prvi slap, mostičče čez potok pod slapom ter stopnice in pot, ki vedejo po strmem rebri nad prvi slap k drugemu manjšemu slapu. Do prvega slapa je pot popolnoma zložna, od tod do drugega slapa pa zelo strma, in treba je pozornosti. Žal da je bilo iz početka malo vode, ker so zgoraj žagarji jezove zaprli; oni, ki so bili potrežljivi ter so počakali, da se je voda izpustila in pritekla, pa so imeli pravi nizitek ob pogledu na divji mogočni tok prvega slapa. Koncem doline spodaj pod Peklom je vsa družba počivala in se krepčala; bilo nas je z domaćini vred najmanj 200 oseb; prav po slovenski navadi smo pekli janca in tudi drugih krepil jo bilo dovolj. Tukaj je gospod Fran Papler v vnesenih besedah slavil delovanje Slov. plan. društva ter zahvalil za izvšitev novih naprav. Na to je g. dr. Fran Tomišek v daljšem govoru opisal važnost teh del v Peklu, po katerih se dosegaj malo znani in vendar tako čudoviti kraj izroči širšemu prometu zahvalil se je zavednim Borovničanom za njih pripomoč pri delu in za prireditve sijajne otvoritve ter izrazil željo, da naj se nove naprave še nadaljujejo, da se napravijo pristopni tudi višje ležeči, istotako krasni slapovi, in da naj bodo do delo v prid pokrajine, v prid Slov. plan. društva ter slovenske narodnosti. Končno se je g. dr. Oblak še posebej zahvalil lastniku Josipu Koširju, ki je dovolil novo pot nadelati po njegovem svetu ter g. Franu Subadolniku, ki je tako hitro in zanesljivo izvršil delo. Na povratku smo se ustavili pri Ivanu Majaronu v Brezovici in končno pri Subadolniku v Borovnici. Ob glasovih slovenskih narodnih in umetnih pesmi nam je hitro potekel čas, pred odhodom je še poudaril g. dr. Tomišek zasluge posebnega odseka, ki se je sestavil v Borovnici v to svrhu, da podpira delovanje Slov. plan. društva ter zahvalil lastniku Josipu Koširju, ki je dovolil novo pot nadelati po njegovem svetu ter g. Franu Subadolniku, ki je tako hitro in zanesljivo izvršil delo. Na povratku smo se ustavili pri Ivanu Majaronu v Brezovici in končno pri Subadolniku v Borovnici. Ob glasovih slovenskih narodnih in umetnih pesmi nam je hitro potekel čas, pred odhodom je še poudaril g. dr. Tomišek zasluge posebnega odseka, ki se je sestavil v Borovnici v to svrhu, da podpira delovanje Slov. plan. društva ter zahvalil lastniku Josipu Koširju, ki je dovolil novo pot nadelati po njegovem svetu ter g. Franu Subadolniku, ki je tako hitro in zanesljivo izvršil delo. Na povratku smo se ustavili pri Ivanu Majaronu v Brezovici in končno pri Subadolniku v Borovnici. Ob glasovih slovenskih narodnih in umetnih pesmi nam je hitro potekel čas, pred odhodom je še poudaril g. dr. Tomišek zasluge posebnega odseka, ki se je sestavil v Borovnici v to svrhu, da podpira delovanje Slov. plan. društva ter zahvalil lastniku Josipu Koširju, ki je dovolil novo pot nadelati po njegovem svetu ter g. Franu Subadolniku, ki je tako hitro in zanesljivo izvršil delo. Na povratku smo se ustavili pri Ivanu Majaronu v Brezovici in končno pri Subadolniku v Borovnici. Ob glasovih slovenskih narodnih in umetnih pesmi nam je hitro potekel čas, pred odhodom je še poudaril g. dr. Tomišek zasluge posebnega odseka, ki se je sestavil v Borovnici v to svrhu, da podpira delovanje Slov. plan. društva ter zahvalil lastniku Josipu Koširju, ki je dovolil novo pot nadelati po njegovem svetu ter g. Franu Subadolniku, ki je tako hitro in zanesljivo izvršil delo. Na povratku smo se ustavili pri Ivanu Majaronu v Brezovici in končno pri Subadolniku v Borovnici. Ob glasovih slovenskih narodnih in umetnih pesmi nam je hitro potekel čas, pred odhodom je še poudaril g. dr. Tomišek zasluge posebnega odseka, ki se je sestavil v Borovnici v to svrhu, da podpira delovanje Slov. plan. društva ter zahvalil lastniku Josipu Koširju, ki je dovolil novo pot nadelati po njegovem svetu ter g. Franu Subadolniku, ki je tako hitro in zanesljivo izvršil delo. Na povratku smo se ustavili pri Ivanu Majaronu v Brezovici in končno pri Subadolniku v Borovnici. Ob glasovih slovenskih narodnih in umetnih pesmi nam je hitro potekel čas, pred odhodom je še poudaril g. dr. Tomišek zasluge posebnega odseka, ki se je sestavil v Borovnici v to svrhu, da podpira delovanje Slov. plan. društva ter zahvalil lastniku Josipu Koširju, ki je dovolil novo pot nadelati po njegovem svetu ter g. Franu Subadolniku, ki je tako hitro in zanesljivo izvršil delo. Na povratku smo se ustavili pri Ivanu Majaronu v Brezovici in končno pri Subadolniku v Borovnici. Ob glasovih slovenskih narodnih in umetnih pesmi nam je hitro potekel čas, pred odhodom je še poudaril g. dr. Tomišek zasluge posebnega odseka, ki se je sestavil v Borovnici v to svrhu, da podpira delovanje Slov. plan. društva ter zahvalil lastniku Josipu Koširju, ki je dovolil novo pot nadelati po njegovem svetu ter g. Franu Subadolniku, ki je tako hitro in zanesljivo izvršil delo. Na povratku smo se ustavili pri Ivanu Majaronu v Brezovici in končno pri Subadolniku v Borovnici. Ob glasovih slovenskih narodnih in umetnih pesmi nam je hitro potekel čas, pred odhodom je še poudaril g. dr. Tomišek zasluge posebnega odseka, ki se je sestavil v Borovnici v to svrhu, da podpira delovanje Slov. plan. društva ter zahvalil lastniku Josipu Koširju, ki je dovolil novo pot nadelati po njegovem svetu ter g. Franu Subadolniku, ki je tako hitro in zanesljivo izvršil delo. Na povratku smo se ustavili pri Ivanu Majaronu v Brezovici in končno pri Subadolniku v Borovnici. Ob glasovih slovenskih narodnih in umetnih pesmi nam je hitro potekel čas, pred odhodom je še poudaril g. dr. Tomišek zasluge posebnega odseka, ki se je sestavil v Borovnici v to svrhu, da podpira delovanje Slov. plan. društva ter zahvalil lastniku Josipu Koširju, ki je dovolil novo pot nadelati po njegovem svetu ter g. Franu Subadolniku, ki je tako hitro in zanesljivo izvršil delo. Na povratku smo se ustavili pri Ivanu Majaronu v Brezovici in končno pri Subadolniku v Borovnici. Ob glasovih slovenskih narodnih in umetnih pesmi nam je hitro potekel čas, pred odhodom je še poudaril g. dr. Tomišek zasluge posebnega odseka, ki se je sestavil v Borovnici v to svrhu, da podpira delovanje Slov. plan. društva ter zahvalil lastniku Josipu Koširju, ki je dovolil novo pot nadelati po njegovem svetu ter g. Franu Subadolniku, ki je tako hitro in zanesljivo izvršil delo. Na povratku smo se ustavili pri Ivanu Majaronu v Brezovici in končno pri Subadolniku v Borovnici. Ob glasovih slovenskih narodnih in umetnih pesmi nam je hitro potekel čas, pred odhodom je še poudaril g. dr. Tomišek zasluge posebnega odseka, ki se je sestavil v Borovnici v to svrhu, da podpira delovanje Slov. plan. društva ter zahvalil lastniku Josipu Koširju, ki je dovolil novo pot nadelati po njegovem svetu ter g. Franu Subadolniku, ki je tako hitro in zanesljivo izvršil delo. Na povratku smo se ustavili pri Ivanu Majaronu v Brezovici in končno pri Subadolniku v Borovnici. Ob glasovih slovenskih narodnih in umetnih pesmi nam je hitro potekel čas, pred odhodom je še poudaril g. dr. Tomišek zasluge posebnega odseka, ki se je sestavil v Borovnici v to svrhu, da podpira delovanje Slov. plan. društva ter zahvalil lastniku Josipu Koširju, ki je dovolil novo pot nadelati po njegovem svetu ter g. Franu Subadolniku, ki je tako hitro in zanesljivo izvršil delo. Na povratku smo se ustavili pri Ivanu Majaronu v Brezovici in končno pri Subadolniku v Borovnici. Ob glasovih slovenskih narodnih in umetnih pesmi nam je hitro potekel čas, pred odhodom je še poudaril g. dr. Tomišek zasluge posebnega odseka, ki se je sestavil v Borovnici v to svrhu, da podpira delovanje Slov. plan. društva ter zahvalil lastniku Josipu Koširju, ki je dovolil novo pot nadelati po njegovem svetu ter g. Franu Subadolniku, ki je tako hitro in zanesljivo izvršil delo. Na povratku smo se ustavili pri

nevarnost, da se po ogorkih zanesе ogenj na hiše v bližini. Načelnik ljubljanskega gasilnega društva je na to takoj ukrenil, da se je odpeljal 8 mož broječ oddelek gasilcev pod njegovem poveljsvom na pogorišče in da je pogasil ogorke. V poldrugi uri je bilo pogaseno in zadušeno vse in ljubljansko društvo se je odpeljalo. Da barjani niso držali križem rok, bi bili s škaf labko pogasili ogorke in storili to, kar je storilo ljubljansko gasilstvo. Črnovščani so taki flegmatiki, da ne rečemo hujše, da se niso prav nič brigali in da še gasilcem pokazati niso hoteli, kje je dobiti najbliže vodo. Neki posestnik je celo rekel, da nimata vode za soseda. V šoli na Barju je brizgalnica z vso opravo za 12 mož, toda brizgalnica je stala v shrambi in barjani, katerim je ista na razpolago, je niso hoteli porabiti; držali so križem roke, ležali na trebuhih v travi, sovaščanu pa je goren kozolec. Za denar pozna marsikdo človekoljabe. Tako je, Barjani! Prihodnji več! — Od druge strani se nam javlja: Goren je kozolec Antona Jevca. Ogenj je zanetil 5 in polletni Jevčev sin, ki se je po lepi kmetski navadi igrал pod kozolec z žvepleniami. V kozoleni je bilo kakih 60 meterskih stotov sena, nekaj šote in hišnega orodja. Skode je kakih 560 K.

Zmota. Včeraj ob pol 9. zvečer med neurjem je obvestil čuvaj na Gradu telefonično požarno brambo, da nekje pri Rdečem križu gori, na kar se je takoj odpeljal inšpekojski oddelek gasit. Toda požara ni bilo nikjer najti, pač pa so se prepričali, da kurijo na »Zelenem hribu« in peko janca. Lastnik »Zelenega hriba« je bil namreč povabil na ta večer več gostov, ki so pekli janca, ne da bi bil čuvaj na Gradu kaj o tem obveščen in je mislil, da je tam trešilo ter začelo takoj goreti.

Tatvina. Včeraj ob 7. je Frančiški Paternostrov iz Gornjih Poljan pri Kočevju na dolenskem kolodvoru neznan tat iz žepa ukradel denarnico, v kateri je bilo 8 K de narja. Ljudje so ji zložili toliko, da se je mogla z vlakom odpeljati domov.

Konji splašili. Včeraj so se na Resljevi cesti ustrašili konji Mihe Zabreta, posestnika iz Mengša št. 8, nekega kolesarja in dirjali čer Jubilejski most, Kopitarjeve ulice na Poljanskem cestu. Nasproti je pripeljala Frančiška Anžičeva, v koje voz sta zadebla Zabretov konja in zlomila oje, vredno 10 K.

Nepreviden kolesar. Včeraj ob pol 12. dopoldne je vozil neki kolesar po Zaloški cesti tako neprevidno, da je podrl na tla 9let nega Riharda Elsnerja, sina c. kr. finančnega kancelista Č Ivana Elsnerja in mu šel s kolesom dž levo nogo. Poškodoval ga je lahko.

Požar. Včeraj zvečer je med neurjem trešilo v Tančkovem hišo na Igu, ki se vneva. Tamščna požarna brama je bila takoj pri rokah.

Delavsko gibanje. Včeraj se je z južnega kolodvora odpeljali v Ameriko 10 Slovenci in 7 Hrvatov, nazaj pa je prišlo 50 Hrvatov in 10 Slovencev.

Izgubila je neka gospa v petek na južnem kolodvoru 100 K denarja in zlato brožo z briljanti.

Našel je včeraj nadučitelj g. Fran Kavčič iz Marije Device v Polju denarnico z malo vsebino denarja.

Semenj. Dne 4. t. m. je bilo na sejn prignanih 1165 konj in volov, 414 krav in telet, skupaj 1579 glav. Kupčija je bila pri goveji živini kakor pri konjih dobra, ker so prišli po govejo živino Korošci, po konje pa Lahi.

Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 19. do 25. junija 1904. Število novorovorcev 18 (= 24 93 %), mrtvorovorcev 1, umrlih 18 (= 24 93 %), med njimi so umrli za jetiko 2, za vnetjem sopilnih organov 1, vsled nezgode 1, za različnimi boleznimi 14. Med njimi je bilo tujcev 4 (= 22 2 %), iz zavodov 9 (= 50 %). Za infekcioznimi boleznimi so oboleli, in sicer za ošpicam 4, za skarlatico 3, za vratico 2, za ušenom 4, za trachomom 2 osebi.

Najnovejše novice. — Shod hišnih posestnikov iz vseh avstrijskih glavnih mest se sklicuje za jesen na Dunaj. Delovalo se bo za znižanje hišnih davkov ter se ustanovi državna zveza avstrijskih hišnih posestnikov.

— Oblak se je utrgal 2. t. m. nad mestom Messina ter razdal več hiš. Tudi več ljudi je utonilo.

— Minister v dvoboju. Grški naučni minister Stais je v dvoboju ustrelil poslanca Madlipetrosa. Dvoboj se je vršil zaradi tega, ker minister ni hotel nastaviti v službo nekoga, ki mu ga je poslanec priporočal.

— Prince — slepar. V Bruselju so zaprli princu del Drago zaradi velikih sleparij. Prince je vredni sorodnik princa Ahrenberga.

— Ubit škof. V Neapelju je padel s hišne vdigalnice (lift) škof Tossano ter se ubil.

— Burski general Cronje se je v St. Louisu zopet oženil, dasi je star 67 let ter ima 8 otrok.

— Škopljene ulic s petrojem. Župan gališkega mesta Drohobycz, dr. Vladislav Szajna, je odredil, naj se za poskušno škropje ulice s petrojem. V Ameriki se je ta način škopljena jako dobro obnesel, ker petrojev zabranjuje razvijanja prahu, uničuje pa tudi škodljive bakterije in miasme. Seveda si vsako mesto kaj takega ne more privoščiti.

— Proti podraženju mesa. Občinski svet v Solnogradu je sklenil napraviti mestno mesnicu ter uesti kvalitetne cene, da se napravi konec ne-prestancemu draženju mesa.

* **Črnogorska četa na rusko-japonskem bojišču.** V Herbin je dosegla četa 150 črnogorskih prostovoljcev, pod poveljstvom bivšega črnogorskog vojnega ministra vojvode M. J. Spadiera. Četa dobiva plačo iz vojne blagajne. Razun tega je dobil vojvoda 100 rublev za oborožitev vsakega prostovoljca. Zastavonoša je Petrović Njeguš, sorodnik črnogorskog kneza. Zastava, ki jo je prinesel seboj je stara turška zastava, ki so jo vzeli Črnogorci v vojski. Četa je pridejena generalu Kuropatinu.

* **Pribivalstvo mesta Metz na Nemškem** se je od leta 1870 šudovito spremenilo. Poprejšnji prebivalci Alzacije in Lotaringije, večjelj Francoze, se selijo na Francosko, Nemci pa iz vseh delov stare Nemšije v Metz. V Metz so se pa naselili tudi Avstriji, posebno Še Hrvatje, katerih je že toliko v M tzu, da so imeli pred kratkim mašo v svojem materinem jeziku. Izmed tujih narodnosti se je nateplo v to mesto največ Luhov, ki imajo že tam svojega stalnega duhovnika. V Metzu izhaja tudi laški časnik »Corriere Italiano«.

* **Dobrotvorniki v gledališču.**

Priprabljeni gledališčne igralke in igralce obdarju občinstvo na Angleškem čestokrat s čudnimi darovi. Tako je nedavno primadoni nekega angleškega gledališča povodom premiere vrgel nekdo izmed občinstva mal šop cvetlič. Na šopu je bila prizvezana malta torbica iz finega usnja, a v torbici je bilo bankovcev za 20.000 K. To se je ponovilo sedemkrat v sezoni, ne da bi umetnica iz vedela, kdo je ta čudni dobrotnik.

Neki zelo priljubljeni igralec je imel v igri vlogo parazita Cadgija, ki je imel zelo veliko pipo ter vsak čas klical: »Ali mi more kdo dati malo tobaka?« Ko se je dotična pantomima igrala zadnjikrat, izgovoril je Cadgi jedva svojo prošnjo, ko je začelo od vseh strani deževati zavitke raznovrstnega tobaka, da je bil ves oder poln.

* **Predsedki.** Francosko kolonialno ministrstvo je izdal poročilo o razmerah v francoskih naselbinah v Indokinji. V tem poročilu je citati: Prebivalci v Kambodži smatrajo za najhujšo žalitev, ki se jim more zadati, ako se jim odreže glava; druge narodnosti v Indokinji pa k sreči ne poznajo takih presodkov.

* **Rockefeller in natak.**

Večkratni ameriški milijonar je prišel nekega dne lačen v restavracijo ter si naročil kosilo. Natakar se ni odstranil, vsled česar mu je milijonar vladno pa odločno rekel, da ima za sedaj vse kar želi. »Hvala vam, gospod!« je bil odgovor, a ganil se natakar še vedno ni. »Natakar, lahko se odstranite!« je rekel Rockefeller čez nekaj časa jezen, da ga opazuje pri vsakem grizljaju. »Obžalujem, toda tega ne smem storiti,« je odgovoril natakar nekoliko v zadrugi; jaz sem odgovoren za srebrno namizno orodje.“

Književnost.

* **Učiteljski Tovariš.** Št. 19. Vsebina: Šolski in učni red. — Ljubljansko ljudsko šolstvo. — O šolskih bigjeni z ozirom na konгрés v Norimberku. — Ukazi in odredbe šolskih oblastev. — Dopisi. — Društveni vestnik. — Književnost in umetnost. — Vestnik. — Listnica uredništva. — Uradni razpis učiteljskih služb. — Inserati. — Pripravniški tečaj v Idriji.

* **Novi Akordi,** ki jih urejuje dr. Gojmir Krek, izdaja pa knjigotec L. Schwenther, so nastopili svoj četrti letnik. Prvi sečitek novega letnika obsega osem skladb: 1. Emil Adamič (Kamnik) »Spominski list«, za klavir; 2. Anton Foester (Ljubljana) op. 27 b »V brezuposteni«, za moški zbor; 3. Josip Procházka (Ljubljana) »Japonski motiv«, za en glas in klavir; 4. dr. Gojmir Krek (Ljubljana) »Melođija« za klavir četvoročno; 5. Emil Adamič (Kamnik) »Prišla je jasenska noč«, za mešan zbor; 6. Rafael Zupanec (Postojna) »Milka«, koračnica za klavir.

— Prince — slepar. V Bruselju so zaprli princu del Drago zaradi velikih sleparij. Prince je vredni sorodnik princa Ahrenberga.

— **Mitteilungen des Museumsvereines für Kran.** Odkar je profesor Fr. Komatar prevzel uredništvo „Mitteilungen“ so iste postale znatno boljše, nego so bile prej, in to nekaj pomeni, ker slabe niso bile te publikacije nikdar. Ravnod sedaj je izšel 3. in 4. sečitek, ki obsegajo za nas Slovence, kako zanimivo razpravo »Über Entstehung und Herausgabe der Bibel Dalmatins«. Spisal je to razpravo benediktinec p. Valter Smid. V tej s hvalevredno objektivnostjo spisani razpravi je zbran in porabljen vse materialj kar se ga je doslej spravilo na dan. Citajo to razpravo, nas je bilo kar sram, da Slovenci še danes nismo obširnejše zgodovine slovenske protestantske literature. — Glaserjeva zgodovina ne pride več v poštev, ker je prišlo v zadnjih letih tako mnogo novega gradiva na dan — in da nismo niti životopis naših knjižnih velikanov iz tiste dobe. Nemci so znosili mnogo gradiva na dan, a mi nimamo moža, ki bi to gradivo vporabil. — Poleg Smidove razprave prinašajo »Mitteilungen« še dr. Ahna poročilo: Eine »Neue Zeitung« über Hans von Lenkovič und den Rittmeister Lambergar.“

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 5. julija. Profesor Belar v Ljubljani je imenovan korespondent centralnega zavoda za meteorologijo.

Gradeč 5. julija. Vdovo okr. glavarja Hervaya so danes iz bolnice prepeljali v zapor. Gospa Hervay zvraca vso krivdo na svojega moža in trdi, da je zanj placa 6000 K dolga.

Budimpešta 5. julija. Vse časopise pretresa na dolgo in na široko včerajšnji govor bivšega ministrskega predsednika Banffyja. Pri včerajšnji seji ni bil Tisza navzočen, sodi se pa, da pride danes in odgovori Banffiju.

Rusko-japonska vojna.

Petrograd 5. julija. Obenem z obelodanjenjem carskega ukaza, s katerim je general knez Oboleski imenovan generalnim guvernerjem Finlandije, je izšlo tudi lastnoročno pismo carjevo na Obolenskega. V tem pismu je rečeno, da finski narod sicer ni kriv umora generalnega guvernerja Bobrkova, a novi generalni guverner bo moral Fince prepričati, da je njih domovina neločljivo združena z Rusijo. Od uspehov, ki jih dosegajo v tem oziru, je odvisen nadaljni razvoj razmer.

Petrograd 5. julija. Izšel je nov carski ukaz, ki odreja, da je zaeno z mobilizacijo enega dela petrograjskega vojaškega okrožja, sklicati v raznih drugih okrožjih nekaj letnikov rezervistov.

Petrograd 5. julija. Z bojišča došla poročila javljajo, da je vsled trajnega silnega deževja po vsi Mandžurski zemlji tako načrena, da so vojne operacije naravnost nemogoče. Ponekod je deževje odneslo mnogo trén.

Pariz 5. julija. »Matin« poroča iz Petrograda: Dopisnik glasila vojnega ministrstva, »Ruski Invalid« brzojavlja, da je bilo v pomorski bitki pred Port Arturjem 23. rožnika težko poškodovanih osem japonskih vojnih ladij. V Petrogradu se nadejajo, da si bo Rusija skoro privojevala prevlado na morju. Osemnašt podmorskih čolnov je pripravljenih, da se jih odpošlje na Daljni Vztoč, dvajset pa jih je že na potu v Vladivostok po sibirski železnicni.

Berolin 5. julija. Iz Petrograda se poroča: Pri napadu na ruske pozicije pri zalivu Hsiapin, 20 vrst od Port Arturja, sta dva japonska polka izgubila 1000 mož. Pozicijo je branil samo eden ruski bataljon. Ta bataljon se je umaknil, ko so Japonci dospeli do ruskih min, ki so eksplodirale in ubili več sto Japoncev.

Slovenoi in Slovenke! Ne zabitte družbe sv. Cirila in Metoda!

Bratje Sokoli!

Preminul je naš častni član in bivši starosta gosp.

Fran Ravnhar. Pogreb se vrši jutri, v sredo, 6. t. m. ob 4. uri popoldne iz Špitalskih ulic št. 7. Zbirališče »Sokola« ob 1/4. uri v »Narodnem domu«, odhod k pogrebu ob 5/4. uro. Izkažimo rajnemu poslednjo čast v kar največjem številu.

Jutri v sredo od 5/4. do 1/10. zvečer so redovne vaje.

Na zdar! Odbor.

Najboljše izpričevalo, ki daje zdravniku in pacientu najboljše jamstvo za izdatnost sredstva, je komisija analiza, ki je vsekdar potrdila — napovedano množino zelera v želznevnem vnučku lekarjnari **Pilecija** v Ljubljani na Dunajskih 4 cest. Zunanja naročila po povzetju 6

Umrli so v Ljubljani:

Dne 1. julija: Fran Zadnikar, kajžarjev sin, 8 mes. Črna vas št. 29, božast. — Ana Vodnik, delavčna žena, 58 let, Sv. Petra cesta st. 21, Vitium cordis. — Anton Šebec, kajžar, jev sin, 27 let, Radeckega cesta št. 11, Pyemia. — Franja Jeraj, kurilčeva hči, 8 mes., Cegnarjeva ulica št. 8, Ecclampsie. — Anton Baydek, delavec, 54 let, Hradeckega vas št. 17, jetika.

Borzna poročila.

Ljubljanska **Kreditna banka** v Ljubljani.

Uradni kurz dunaj. borze 4. julija 1904.

Naložbeni papirji. Denar Blago
4 2% majeva renta 99 30 99 50
4 2% srebrna renta 99 20 99 40
4% avstr. kronska renta 99 30 99 50
4% zlata 1 8 25 118 45
4% ogrska kronska " 97 15 97 35
4% zlata 1 8 30 118 50
4% posojilo dežele Kraniške 100 — 100 75
4 1/2% posojilo mesta Splet 100 25 101 25
4 1/2% Zader 100 — 100 —
4 1/2% bos.-herc. žel. pos. 1902 100 65 101 65
4 1/2% češka dež. banke k. o. 99 60 100 —
4 1/2% z. o. 99 60 99 90
4 1/2% pest. kom. k. o. z 101 70 102 20
4 1/2% 10% pr. 102 25 107 25
4 1/2% zast. pisma Innerst. hr. 101 — 102 —
4 1/2% ogr

Zahvala in prošnja.

V sled tačne notice v „Slov. Narodu“ o smrti ranjkega dežel. dacarja g. Karola Toplikarja blagovolili so dopolati njegovi vdvi Že druge Tereziji Toplikar naslednji p. n. gg. darovatelji, oziroma nabirateli večje zneske kot podpora zapuščeni rodbini:

O priiliki pogreba nabrali gg. dež. dacarij 14 K. g. nadučitelj V. Burnik v Metliki poslal zbirko 16 K 60 h; g. nadučitelj Šentina v Črnomlju zbirko 40 K (v teh krajih je namreč pokojnik svoj čas služboval); g. F. Verbič, nadučitelj v Slavini, 10 K; zagorski rodiljubi gg.: župnik F. Groznik 20 K, nadučitelj R. Horvat 18 K; župan Fatur 5 K, trg. A. Domicelj 5 K in še mnogi drugi manjše zneski.

Tem potom izrek podpisanev imenu nesrečne rodbine vsem blagim darovalcem najsrcejo zahvalo, obenem pa tudi iskreno prosi Že druge usmijene ljudi, ako bi hoteli nskloniti kako majhno podporo; ker v sled obstrukcije v dež. zbornici ne dobi uboga vdova s peterimi drobnimi otročiči nikakrsne redne deželne podpore, čeudi že ujen soprog vestno in neutrino služil skozi 15 let naši domaci deželi. Eventuelni doneski naj se blagovolijo poslati na naslov: gospa Terzija Toplikar, vdova dež. dacarja v Zagorju na Krasu, ali podpisancu:

Rudolf Horvat
nadučitelj — Zagorje na Krasu.

Potri najgloblje žalosti javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je naš iskreni ljubljeni brat, svak in stric, gospod

Feliks Jelovšek
posestnik

v nedeljo, ob 6. uri popoldne v 44. letu svoje dobe umrl.
Truplo dragega pokojnega se bodo v torek, dne 5. julija ob 5. uri popoldne na pokopališču na Vrhniku položilo v rodbinsko rakev.

Svete zadušne maše se bodo brale v farni cerkvi na Vrhniku.

Vrhnika, 5. julija 1904.
1899 **Žalujoča rodbina.**

Zahvala.

Za ob času bolezni in smrti naše prerano zamrle, nepozabne sopoge, oziroma matere, tače in babice, gospa

Helene Reichl

izkazano sočutje, kakor tudi za krasne vence ter za mnogobrojno spremstvo izrekamo tem potom vsem sorodnikom, prijateljem in znancem svojo najtoplejšo zahvalo.

V Ljubljani, 5. julija 1904.
1886 **Žalujoči ostali.**

Mlad trgovski pomočnik

več železnine in špecerije, želi svojo sedajo službo premeniti.

Ponudbe naj se blagovolijo pošiljati pod šifro „A. R. 200“ poste restante, Rudolfovo.

1840—2

Stanovanje

v I. nadstropju z 2 sobama, kuhinjo in drvarnico se odda za avgustov termin.

Ivan Flegar, Zaloška cesta 7.

Belo vino

V Kotu pri Mirni, želez. postaja Trebno, je naprodaj 50 hektolitrov dobrega belega vina od 32 do 40 vin. za liter; tudi v manjših množinah. 1885 1

Velike kostanjeve in hrastove

sode za transport

ima naprodaj

CH. N. GÜNSBERG

Corsia Deák No. 38 na Reki, (Fiume).

Zgodovinska povest
iz francoskih časov
na Kranjskem

„Pod novim orlom!“

(ponatis iz „Slov. Naroda“)

je izšla!

Ta povest je, izhaja v „Slov. Narodu“, vzbudila mnogo pozornosti in živo zanimanje po vsej deželi ter smo jo moralni na mnogostransko izrecno zahtevali izdati v posebni knjigi.

Dobi se edino-le pri

L. Schwentnerju v Ljubljani.

Hišnika

v kakšni boljši hiši bi rada postal zakonska brez otrok.

Ponudbe na upravnštvo „Slov. Naroda“. 1816 3

Magacinerka

za kruh in pecivo se sprejme.

Stroke vajene naj pošiljajo pismene ponudbe „**Prvi ljubljanski parni pekarji**“. 1889—1

Kateri gospod

lastnik večje trgovine z mešanim blagom, bi hotel vzeti **za učenca** mojega sina, 13 let starega, ki je absoluiral II. razred realke.

Ponudbe in pogoji naj se pošiljajo na naslov: Hinko R. Müller, hišni posestnik v Zagrebu, Primorska ulica štev. 32. 1884 1

Feliks Jelovšek

posestnik

v nedeljo, ob 6. uri popoldne v 44. letu svoje dobe umrl.

Truplo dragega pokojnega se bodo v torek, dne 5. julija ob 5. uri popoldne na pokopališču na Vrhniku položilo v rodbinsko rakev.

Svete zadušne maše se bodo brale v farni cerkvi na Vrhniku.

Vrhnika, 5. julija 1904.

1899 **Žalujoča rodbina.**

Zahvala.

Za ob času bolezni in smrti naše prerano zamrle, nepozabne sopoge, oziroma matere, tače in babice, gospa

Helene Reichl

izkazano sočutje, kakor tudi za krasne vence ter za mnogobrojno spremstvo izrekamo tem potom vsem sorodnikom, prijateljem in znancem svojo najtoplejšo zahvalo.

V Ljubljani, 5. julija 1904.

1886 **Žalujoči ostali.**

Mlad trgovski pomočnik

več železnine in špecerije, želi svojo sedajo službo premeniti.

Ponudbe naj se blagovolijo pošiljati pod šifro „A. R. 200“ poste restante, Rudolfovo.

1840—2

Stanovanje

v I. nadstropju z 2 sobama, kuhinjo in drvarnico se odda za avgustov termin.

Ivan Flegar, Zaloška cesta 7.

Belo vino

V Kotu pri Mirni, želez. postaja Trebno, je naprodaj 50 hektolitrov dobrega belega vina od 32 do 40 vin. za liter; tudi v manjših množinah. 1885 1

Velike kostanjeve in hrastove

sode za transport

ima naprodaj

CH. N. GÜNSBERG

Corsia Deák No. 38 na Reki, (Fiume).

Zgodovinska povest
iz francoskih časov
na Kranjskem

„Pod novim orlom!“

(ponatis iz „Slov. Naroda“)

je izšla!

Ta povest je, izhaja v „Slov. Narodu“, vzbudila mnogo pozornosti in živo zanimanje po vsej deželi ter smo jo moralni na mnogostransko izrecno zahtevali izdati v posebni knjigi.

Dobi se edino-le pri

L. Schwentnerju v Ljubljani.

Vsaka dama

dobi trajnega dela kamorkoli na dom. — Pojasnila daje zastonj **J. FELKL v Kraljevem Gradeu** na Češkem št. 917.

1892—2

2 dijaka

iz boljših hiš se sprejmeta na hrano, stanovanje in pod vestno nadzorstvo z začetkom prihodnjega šolskega leta.

Vpraša naj se v upravnštvo „Slov. Naroda“. 1864—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2

1892—2</p

Kaj je

The Patent Magic Weaver'

?

1832 2

Ces. kr. avstrijske

državne železnice

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Trbižu.

Izved v vojnega reda.

vejaven od dne 1. junija 1904. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA ČEZ TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m popoldne osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzens-feste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussae, Solnograd, čez Klein-Reifing v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 5 m zjutraj osobni vlak v Trbiž ob 2. juniju do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. ur 5 m zjutraj osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzens-feste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifing v Linc, Budjevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Prago, Lipsko čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. ur 54 m popoldne osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 12. ur 10 m popoldne osobni vlak v Podnart-Kropo le ob nedeljah in praznikih od 2. junija naprej. — Ob 3. ur 56 m popoldne osobni vlak v Trbiž, Beljak, Pontabel, Celovec, Franzens-feste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Leid-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifing v Steyr, Linc, Budjevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago (Ljubljana-Linc-Praga direktni voz I. in II. razred), Lipško, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. ur 10 m popoldne osobni vlak v Trbiž, Beljak, Franzens-feste, Inomost, Monakovo (Ljubljana-Monakovo direktni voz I. in II. razreda). — PROGA V NOVO MESTO IN V KOČEVJE. Osobni vlaki: Ob 7. ur 17 m zjutraj v Novomestu, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1. ur 5 m popoldne istotako. — Ob 2. ur 10 m popoldne osobni vlak v Grosupljem ob 2. juniju do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. ur 8 m zvečer v Novomestu, Kočevje PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. ur 23 m zjutraj osobni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, (Monakovo-Ljubljana direktni voz I. in II. razr.), Inomost Franzens-feste, Solnograd, Linc, Steyr, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak. — Ob 7. ur 12 m zjutraj osobni vlak v Trbiž. — Ob 11. ur 10 m popoldne osobni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipško, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Prago (Praga-Linc-Ljubljana direktni voz I. in II. razr.), Plzen, Budjevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Leid-Gastein, Ljubno, Celovec, Šmohor, Pontabel. — Ob 4. ur 44 m popoldne osobni vlak z Dunaja, Ljubljana, Selzthal, Beljak, Celovec, Monakova, Inomost, Franzens-feste, Pontabla. — Ob 8. ur 30 m zvečer z Lesc-Bleda le ob nedeljah in praznikih od 2. junija naprej. — Ob 8. ur 44 m zvečer osobni vlak z Dunaja, Lipskoga, Prage, Franzens-feste, Karlovič varov, Heba, Plzna, Budjevice, Linca, Ljubnega, Beljaka, Celovec, Pontabla, čez Selzthal z Inomosta in Solnograda. — Ob 10. ur 46 m popoldne osobni vlak s Trbiža ob 2. juniju do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — PROGA IZ NOVEGAMESTA IN KOČEVJA. Osobni vlaki: Ob 8. ur 44 m zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. ur 32 m popoldne iz Straže, Toplic, Novega mesta, Kočevja in ob 8. ur 35 m zvečer istotako. — Ob 9. ur 22 m popoldne osobni vlak z Grosupljega ob 2. juniju do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mesani vlaki: Ob 7. ur 28 m zjutraj, ob 2. ur 5 m popoldne, ob 7. ur 10 m zvečer. — Ob 10. ur 45 m popoldne samo ob nedeljah in praznikih. — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mesani vlaki: Ob 6. ur 49 m zjutraj, ob 10. ur 59 m popoldne, ob 6. ur 10 m zvečer. Ob 9. ur 65 m popoldne samo ob nedeljah in praznikih. — Čas prihoda v odhodu je označen po srednjeevropskem času ki je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Irst - New-York

Cunard Line

Vozna cena — 1887-1
LJUBLJANA-NEW-YORK
s prosto hrano in pijačo ter 100 kg proste prtljage
že od Ljubljane

Prihodji odhod 8. julija 1904 zvečer in pozneje vsakih štirinajst dni.
Pojasnila in vozne karte pri
F. NOWY, Ljubljana, Marijin trg št. 1.

Največja zalogă,

najboljša in najcenejša tvrdka za naročevanje ozir. nakupovanje

Copičev za pleskarje, sobne slikarje, zidarje in mizarje.

Lakov, pristnih angleških, za vozove.

Emajlne prevlake, pristne, v posodicah po $\frac{1}{8}$ in $\frac{1}{4}$ kg.

Jantarjeve glazure za pôde. Edino trpežno in najlepše mazilo za trde in mehke pôde.

Voščila, štedilnega, brezbarvnega in barvastega za pôde; najcenejše in najboljše.

Rapidola, pripravnega za vsakrste prevlake.

Brunolina za barvanje naravnega lesa i pohištva.

Olje proti prahu.

ADOLF HAUPTMANN LJUBLJANA.
I. kranjska tovarna olinatih barv, fir-nežev, lakov in steklarskega kleja.

Trgovski pomočnik

več trgovine z mešanim blagom in knjigovodstva ter z lepo pisavo se sprejme v večjem mestu na Notranjskem. Vojaščine prosti imajo prednost.

Ponudbe pod „B. 1873“ na uprav. „Slov. Naroda“. 1820-3

Muhe so zopet sitne!

Onesnažijo stanovanja in jedila, prenašajo bolezni od bolaikov in mrljev, od izmetkov in mrhovine, trpinčijo človeka in žival.

Nastavite povsod amerikansko nastavo za lov muh

„Tanglefoot“

Eden list 10 vin. (za 2000 muh). Dobri se povsod. 5-150

Glavna zalogă za Kranjsko:

Edmund Kavčič

v Ljubljani.

Pijte Klauerjev „Triglav“

najzdarejši vseh likerjev.

Veliko presenečenje!

Nikdar v življenu več take prilike!

500 komadov za gld. 1'80.

1 prekrasno pozlačena, 36 ur idoča preciziska ura z verižico, natančno idoča, za kar se 3 leta jamči, 1 moderna svilenata kravata za gospode, 3 komadi ff. žepnih robcev, 1 eleg. prstan za gospode s ponarejenoim žlahtnim kamnom, 1 dulec (ustnik) za smotke iz jantarja, 1 elegantna damska broša, novost, 1 prekrasno žepno toaletno zrcalce, 1 usnjati mošnjiček za denar, 1 žepni nožek s pripravo, 1 par manšetnih gumbov, 3 napravni gumbi, vsi iz double zlate s pentiranim zaklepom, mičen album s 36 prekrasnimi slikami, 5 šaljivih predmetov, ki vzbujajo pri mladih in starih veliko veselost, 1 jako koristno navodilo za sezavljjanje pismen, 10 predmetov, potrebnih za dopisovanje, in se čez 400 raznih predmetov, ki so v domačiji neobhodno potrebni. Vse skupaj z uro vred, ki je sama tega denarja vredna, velja samo gld. 1'80. Razpoljila proti poštnemu povzetju, ali če 1873-2 se denar naprej pošte

Dunajska razpošiljalna tvrdka

Ch. Jungwirth, Krakov št. 105.

NB. Za nengajoče se vrne denar.

Oton Zupančič 2-76

Čez plan.

To najnovejšo knjigo Zupančičevih pozicij je pozdravila kritika zelo radostno in jo ocenila izredno laskavo. „Zlato knjigo“ moderne slovenske lirike jo naziva kritik Sever v „Slov. Narodu“, pa tudi „Slovenec“ ter „Dom in Svet“ sta priznavala Zupančiča brez vsega pridržka za največji lirični talent med sodobnimi slovenskimi pesniki. Ta poglasna ugodna sodba sicer tako nasprotujejoči si listov pač neoporečno dokazuje, da se je porodilo na polju naše lirike nekaj res nenavadnega, nekaj takega, kar sili tudi nasprotnika, da to prizna hoté, nehoté.

Dobiva se v založništvu

Lav. Schwentner-ja
v Ljubljani

broš. po 2 K, s pošto po 2 K 10 h; v panteon-izdaji po 3 K, s pošto po 3 K 10 h.

Za otroke le najboljše!

Ako otroci pri umivanju jekajo, je to pogosto le povod obžalovanja vredne razvade, da umivajo otroke z **ostrimi sodastimi** mili. Matere, ki svoje otroke ljubijo, bodo za njih umivanje rabile vsakdar le tako milo in tolše polno **Boeringovo mleko** s sovo. To milo je vse povsod znano kot **neskarjeno čisto in brez ostre sode**.

Komad stane 60 vin.

Generalna zalogă: A. Motsch & Co., Dunaj X.

826

Glavni zalogă v Ljubljani: Anton Krisper in Vaso Petrič.

Zahvala.

Povodom nedeljskega koncerta v najini restavraciji pri „Reininghausu“ počastilo naju je spoštovano občinstvo v tako mnogobrojнем številu, da smatrava za prijetno dolžnost, se tem potom presrečno zahvaliti. Zaradi nesigurnega vremena nisva bila pripravljena na tolikšen obisk ter vsledčesti ni bila postrežba tako točna, kakor bi moral biti. Prosiva, da častito občinstvo to nepriliko blagovljivo oprosti, ker budeva v prihodnje storila vse, da bo postrežba točna. Zato prosiva tudi za nadaljnjo naklonjenost in obisk najine restavracije.

V ŠIŠKI, dne 5. julija 1904.

Ivan Filipovič.

Ana Lorenz omot. Filipovič.

Razglas.

Na c. kr. prvi državni gimnaziji v Ljubljani (Temanova ulica št. 10) bodo **sprejemne izkušnje** za vstop v I. razred šolskega leta 1904/5 dne **14. julija** in se pričesa ob $\frac{1}{2}$ 10. uri dopoldne.

Učenci, ki želijo delati izkušnje, naj se v spremstvu svojih staršev ali njih namenitkov oglašijo **dne 10. julija** med $\frac{1}{2}$ 9 in 12 uro pri gimnazijskem ravnateljstvu ter se s seboj prinesejo krstni list in obiskevalno izpričevalo.

Vnani učenci se k sprejemnim izkušnjam lahko oglašajo tudi pismeno, ako pravočasno po pošti pošljajo gori imenovani listini.

Učenci, ki po svojem rojstvu in po rodbinskih razmerah pripadajo ozemlju c. kr. okrajnih glavarstev v Črnomlju, Kranju, Novem mestu in Radovljici, ali ozemlju okrajevih sodišč v Kamniku, Kostanjevici, Mokronugu in Višnji gori, se smejo v ljubljanski gimnaziji sprejemati edino le po dovoljenju c. kr. deželnega šolskega sveta.

V Ljubljani, dne 28. junija 1904.

Ravnateljstvo I. državne gimnazije.

Nestrupene barve za pleskanje.

Varstvo proti zastrupljenju s svincem.

„Lithopone“

je edino nadomestilo za strupene, škodljive svinčene barve; delavce varuje neščenični svinčeni bolezni, delodajalcu pa ohranjuje veselle in zdrave delavce. Pleska se z njim lepo in stanovitno, kakor z vsako svinčeno barvo. „Lithopone“ je cevni kakov vse druge barve za pleskanje in je naprodaj v vsaki poljubni barvi.

Specialiteti: **sivo (Brückengrau)** | **rdeče (Maschinengrau)** | smelto kar

Barve za železnično industrijo.

V. znakma Dobiva se v vseh trgovinah z barvami v monarhiji. V. znakma Zahtevajte izključno le sodce z vpisano varstveno znamko in pečatom firme.

1576-6 Pisarna: Dunaj, I., Wallnerstrasse št. 11.

Kaj je in kaj obsega ?

ravnokar v c. kr. dvorni in državni tiskarni dovršeno delo, ki sta ga pospeševali vis. c. kr.

ministrstvo notranjih zadev in za trgovino:

Avstrijski centralni kataster

Ta doslej prva izdana, na podlagi avtent. uradnih podatkov sestavljena edina popolna

Adresna knjiga za vse

Avstrijsko

obsega v 10. oz. 11. zvezkih, ki se lahko posamič kupijo:

Vse protokolirane in neprotokolirane trgovske, industrijske in

obrtne obrate in natančno oznameno nih protokoliranja.

Vse naslove abecedno urejene po deželah, krajih in obrtih.

Abecedno urejeni zaznamek strok za vse zvezke.

Popolni LEKSIKON KRAJEV in POŠT.

V vsakem zvezku v c. kr. vojaško-geografskem zavodu na-

pravljeni zemljevid dotične dežele.

Natančno oznameno vsake mestne, tržke ali krajevne občine,

oziroma kraja.</p